

Arrest

nr. 86 839 van 4 september 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 24 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die loco advocaat Fary Aram NIANG verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Uit de door u bij de Dienst Vreemdenlingenzaken ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal blijkt dat u een Armeense staatsburger bent van Armeense origine. In 2010 kwam u naar België met uw twee kinderen. Uw zoon heeft een zware vorm van epilepsie en u wilde hem hier laten behandelen. Uw bedoeling was om terug te keren vanaf het moment dat hij beter zou zijn. U diende driemaal een aanvraag in voor een machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Die werden telkens afgewezen. Op 18/03/2012 werd u opgebeld door uw man. Hij zei u dat de situatie in Armenië voor hem zeer gevaarlijk werd. Als partijlid heeft hij veel problemen gekregen omwille van de komende presidentsverkiezingen. Uw man ging Armenië verlaten en het was zijn bedoeling u te komen vervoegen. Hij zei dat u asiel moest aanvragen. Veel meer weet u niet. Op

20/03/2012 vroeg u asiel aan in België. U bent in het bezit van de volgende documenten: uw huwelijksakte en geboorteaktes.

B. Motivering

U werd tweemaal uitgenodigd door het Commissariaat-generaal, met name op 11 april en 25 april 2012. Telkens kon u zich niet aanbieden wegens medische redenen (zie medisch attest dd. 10/04/2012 en dd. 25/04/2012). Aldus moet worden vastgesteld dat het Commissariaat-generaal overeenkomstig artikel 18 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen heeft gehandeld. Dit artikel stelt ook dat de Commissaris-generaal in dit geval een geldige beslissing kan nemen zonder de asielzoeker opnieuw op te roepen. In uw geval is het Commissariaat-generaal van oordeel dat op basis van de elementen aanwezig in uw administratief dossier duidelijke vaststellingen gedaan kunnen worden met het oog op een beslissing waardoor het niet langer noodzakelijk wordt geacht dat u zou worden gehoord in het kader van uw asielaanvraag.

Er dient vastgesteld te worden dat u de door u verklaarde problemen en vrees voor vervolging geenszins aannemelijk maakt omwille van onderstaande redenen.

Zo verklaart u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verklaring DVZ dd. 20/03/2012 pt. 21) dat u bij aankomst in België uw internationaal paspoort diende af te geven aan de persoon die u hier opwachtte. Verder gaf u aan toen u bevraagd werd welke documenten wat betreft uw kinderen u in uw bezit had (verklaring DVZ dd. 20/03/2012 pt. 20) enkel hun geboorteakte te kunnen voorleggen. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat u in het kader van uw drie aanvragen (dd. 14/09/2010, 12/07/2011 en 26/10/2011) voor een machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet een kopie van de internationale paspoorten van u en uw twee zonen heeft voorgelegd. Dit leidt tot de vaststelling dat u uw Armeens paspoort en deze van uw zonen, het identiteitsdocument bij uitstek, bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties waardoor uw algehele oprechtheid op ernstige wijze in het gedrang komt. Het bewijs van identiteit is immers een essentieel element in iedere procedure en de asielzoeker moet in dit verband de stukken waarover hij beschikt voorleggen. Het niet neerleggen van deze paspoorten wijst erop dat u bepaalde informatie wil achterhouden en uw volledige medewerking niet wil geven aan de bevoegde asielinstanties die dienen te oordelen over uw aanvraag. Een dergelijke houding valt helemaal niet te rijmen met de medewerkingsplicht die kan worden verwacht van een persoon die om internationale bescherming verzoekt. Er kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat een asielzoeker bij de bevoegde autoriteiten van het onthaalland alle documenten die zij in het bezit heeft spontaan zou voorleggen. Door deze paspoorten achter te houden wilde u echter opzettelijk de Belgische staat misleiden. Een dergelijke houding houdt dan ook een ernstige negatieve indicatie in met betrekking tot het asielrelaas.

De beweerde vrees die uw man momenteel zou koesteren en er hem toe bracht u te vragen asiel in te dienen kan bijgevolg niet zo maar voor waar worden aangenomen. Meer nog, in door u bij de Dienst Vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal (vragenlijst p. 2) stelt u dat uw man u meldde dat de situatie in Armenië voor hem zeer gevaarlijk werd en dat hij als partijlid veel problemen heeft gekregen omwille van de komende **presidentsverkiezingen**. Er dient echter te worden opgemerkt dat uit de informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat de komende verkiezingsronde in Armenië de **parlementsverkiezingen** van 06/05/2012 betreft. Het is bijzonder merkwaardig en komt de geloofwaardigheid van de beweerde problemen van uw man niet ten goede, dat hij u dergelijke foutieve informatie zou gegeven hebben. Ook moet worden opgemerkt dat u geen begin van bewijs heeft dat uw man in Armenië problemen zou kennen. Van al uw beweringen (vragenlijst p. 2) omtrent het politiek engagement van uw man, zoals zijn **lidmaatschap van een partij**, en de **vele problemen die hij heeft gekregen** omwille van de komende verkiezingen, kan u geen enkel bewijs voorleggen. Alhoewel u volgens uw beweringen nog niet lang - i.e. 18/03/2012 - op de hoogte zou zijn van de problemen van uw man, mag redelijkerwijs worden verwacht dat u meer dan een maand na uw asielaanvraag het voorgehouden relaas minstens met een begin van bewijs kan staven, hetgeen in casu niet het geval is.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. De door u aangebrachte documenten (uw huwelijksakte en geboorteaktes) bevatten louter persoonsgegevens die niet worden betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoekster betoogt het volgende:

“Artikel 39/69, § 1, 2, 4, van de wet van 15 december 1980, dat artikel 39/78 van de wet bepaalt dat de toepassing bevatten, moet, op straffe van nietigheid, de uiteenzetting van feiten en aangevoerde middelen ter ondersteuning van het beroep.

Het is het geval van de Raad van State beslecht, de presentatie van een middel van de wet vereist niet alleen om de beginselen van de rechtsstaat aan te wijzen zou zijn geschonden, maar ook hoe het zou zijn verkracht door de bestreden handeling (No 164482 van 08 november 2006).

Identificatie van de wet geschonden door het bestreden besluit

De aanvrager is een unieke manier om de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 op de uitdrukkelijke motivering van administratieve handelingen, en de motivatie ontbreekt, onjuist of onvoldoende is.

Hij herinnert eraan dat de verplichting om de staat formeel dat hangt over de autoriteit moet liet individu toelaten om de redenen die de bestreden zonder dat de Autoriteit bepaald weten heeft de plicht om uit te leggen de redenen voor de redenen,

Dit principe staat bekend ten minste een plaats dat de motivatie moet voldoen, al was het maar impliciet, maar duidelijk, de voornaamste argumenten van liet individu. 1—let besluit moet duidelijk en ondubbelzinnig de redenering van de auteur, zodat de aanvrager de redenen voor de maatregel en de bevoegde rechter om zijn controle uit te oefenen vast te stellen.

Motiveren, de redenen voor dit feit en de wet dat de rechter juridische rechtvaardiging voor haar besluit gaf en zet de verweerder in staat om zijn kansen op beroep te beoordelen. De motivatie moet voldoende zijn.

Presentatie van de manier waarop de regels zijn geschonden

Volgens het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de

Staatlozen, de kopie van paspoorten in de aanvragen van de aanvrager

Oh blijkt dat het wilden informatie te verbergen om de

verantwoordelijken voor asiel.

Het asiel-autoriteit is ook van mening dat de vrees van de echtgenoot van de aanvrager wordt tegengesproken door de beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen over de situatie in Armenië en in relatie tot de presidentsverkiezingen. En de aanvrager geen bewijs over de risico's van vervolging beweert dat haar man uit te voeren.

Terwijl alleen het horen van de aanvrager zou kunnen hebben toegestaan, op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, een weloverwogen besluit nemen in de afwezigheid van de echtgenoot van de aanvrager. Deze laatste benadrukte de problemen die hij tegenkwam in Armenië, en die leidde hem naar het land te verlaten, en adviseerde zijn vrouw om asiel aan in België te zoeken in plaats van naar Armenië terug te keren.

Het kennen noch de precieze aard van de problemen van de echtgenoot van de aanvrager noch hun precieze oorsprong, laat staan waarom de aanvrager geen nationale paspoorten te vermelden bij aankomst in België, het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan vindt zichzelf niet voldoende geïnformeerd om een besluit over de administratieve plaat te maken.

Hij voegde eraan toe dat de aanvrager als gerechtvaardigd door medische attesten, de reden waarom het niet kon terugbetalen ter terechtzitting van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Gezondheidsproblemen van de zoon van verzoekster, in het bijzonder, hebben geleid tot de introductie van drie verzoeken om te verblijven op grond van artikel 9h van de wet van 15 december 1980.

Op basis van al deze ontwikkelingen, moet de bestreden beschikking worden vernietigd en de zaak terug naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, Of hervormd, de status van vluchteling of subsidiaire bescherming aan de eiser. ”

2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te

verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006, nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS 15 februari 2007, nr. 167.848; RvS 26 juni 2007, nr. 172.777).

Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing, die juridisch gesteund is op de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, volledig kent. Verzoekende partij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hem bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.3. Vooreerst wijst de Raad erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel rust bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen toepassing heeft gemaakt van artikel 18 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Dit artikel bepaalt het volgende:

"§ 1. Indien de asielzoeker zich op het Commissariaat-generaal niet aanmeldt op de voor het gehoor vastgelegde datum, neemt de ambtenaar nota van zijn afwezigheid. De regelmatigheid van de kennisgeving van de oproeping tot het gehoor moet worden geverifieerd.

§ 2. De asielzoeker kan in dit geval binnen de vijftien dagen volgend op het verstrijken van de datum van het gehoor schriftelijk een geldige reden meedelen voor zijn afwezigheid zodra hij in bezit is gesteld van het document dat dit geldig motief bevestigt. Indien het bewijs van de geldige reden aangebracht door de asielzoeker wordt aanvaard door de Commissaris-generaal, legt de Commissaris-generaal of zijn gemachtigde en indien de asielzoeker geantwoord heeft op de vraag om inlichtingen bedoeld in artikel 9 § 2, een nieuwe datum van gehoor vast.

Indien de asielaanvrager, nadat hij werd heropgeroepen overeenkomstig het vorige lid, een nieuwe geldige reden inroept, kan de Commissaris-generaal een geldige beslissing nemen zonder opnieuw op te roepen"

De Raad stelt vast verzoekster een eerste maal werd opgeroepen voor een verhoor op 11 april 2012, waarbij verzoekster als reden voor haar afwezigheid het medisch attest van 10 april 2012 heeft voorgelegd. Vervolgens werd verzoekster heropgeroepen voor een verhoor op 25 april 2012, waarbij verzoekster opnieuw een medisch attest, namelijk dat van 24 april 2012, heeft voorgelegd als reden voor afwezigheid. Derhalve kon de commissaris-generaal terecht toepassing maken van artikel 18, §2, tweede lid van voormeld koninklijk besluit en een geldige beslissing nemen zonder verzoekster opnieuw op te roepen waarbij hij zich heeft geënt op de verklaringen van verzoekster voor de Dienst Vreemdelingenzaken waaruit duidelijk werd vastgesteld waarom verzoekster niet in aanmerking komt voor een beschermingsstatus.

Verzoekster kan derhalve niet dienstig aanvoeren dat de commissaris-generaal haar ten onrechte niet opnieuw heeft opgeroepen voor een nieuw verhoor. Waar verzoekster stelt dat ze telkens gerechtvaardigd afwezig was, wijst de Raad erop dat dit geenszins betwist wordt in de bestreden beslissing. Verzoekster stelt dat de commissaris-generaal zich niet voldoende geïnformeerd heeft om een weloverwogen beslissing te kunnen nemen, doch zij laat na aan te tonen welke informatie dan wel in de bestreden beslissing had moeten betrokken worden, die een weerlegging zouden vormen van vaststellingen in de bestreden beslissing. Immers, waar verzoekster inzake het feit dat zij geen nationale paspoorten heeft voorgelegd, stelt dat de verwerende partij niet voldoende informatie had over de precieze aard en oorsprong van haar problemen alsook de reden van het niet voorleggen, wijst de Raad erop dat verzoekster zich beperkt tot het louter betwisten van de motieven, zonder die in concreto te weerleggen. Zij maakt dan ook niet aannemelijk dat de verwerende partij op basis van de gegevens die zich in het administratief dossier bevinden manifest onjuiste conclusies heeft getrokken.

Waar verzoekster stelt dat zij tot driemaal toe een aanvraag op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) heeft ingediend omwille van gezondheidsredenen, wijst de Raad erop dat dit gegeven op zich niet relevant is voor de beoordeling van verzoeksters asielmotieven. De commissaris-generaal heeft immers enkel uit dit gegeven afgeleid dat zij in het kader van haar medische aanvragen (die dateren van voor haar asielaanvraag), wel kopieën van identiteitsdocumenten heeft kunnen voorleggen, waar zij tijdens haar asielprocedure heeft verklaard dat zij geen enkel identiteitsdocument kon voorleggen. Hieruit kon de verwerende partij terecht vermoeden dat verzoekster bewust haar identiteitsdocumenten heeft achtergehouden.

Tevens stelt de Raad vast dat verzoekster navolgende motivering van verwerende partij betreffende het ongeloofwaardig bevinden van het door haar voorgehouden asielrelaas: *"De beweerde vrees die uw man momenteel zou koesteren en er hem toe bracht u te vragen asiel in te dienen kan bijgevolg niet zo maar voor waar worden aangenomen. Meer nog, in door u bij de Dienst Vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal (vragenlijst p. 2) stelt u dat uw man u meldde dat de situatie in Armenië voor hem zeer gevaarlijk werd en dat hij als partijlid veel problemen heeft gekregen omwille van de komende **presidentsverkiezingen**. Er dient echter te worden opgemerkt dat uit de informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat de komende verkiezingsronde in Armenië de **parlementsverkiezingen** van 06/05/2012 betreft. Het is bijzonder merkwaardig en komt de geloofwaardigheid van de beweerde problemen van uw man niet ten goede, dat hij u dergelijke foutieve informatie zou gegeven hebben. Ook moet worden opgemerkt dat u geen begin van bewijs heeft dat uw man in Armenië problemen zou kennen. Van al uw beweringen (vragenlijst p. 2) omtrent het politiek engagement van uw man, zoals zijn **lidmaatschap van een partij**, en de **vele problemen die hij heeft gekregen** omwille van de komende verkiezingen, kan u geen enkel bewijs voorleggen. Alhoewel u volgens uw beweringen nog niet lang - i.e. 18/03/2012 - op de hoogte zou zijn van de problemen van uw man, mag redelijkerwijs worden verwacht dat u meer dan een maand na uw asielaanvraag het voorgehouden relaas minstens met een begin van bewijs kan staven, hetgeen in casu niet het geval is. Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. De door u aangebrachte documenten (uw huwelijksakte en geboorteaktes) bevatten louter persoonsgegevens die niet worden betwist."* ongemoeid laat waardoor deze als onbetwist en vaststaand dient te worden beschouwd.

2.5. Het enig middel kan niet worden aangenomen. De Raad is van oordeel dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven, die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet worden weerhouden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend en twaalf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. S. TRICOT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. TRICOT

S. DE MUYLDER